

950 aniversari de la consagració de Sant Llorenç del Munt

► El dissabte dia 28 de juny a les 11 del matí Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, va presidir la celebració de l'Eucaristia a l'església del Monestir de Sant Llorenç del Munt, a la Mola, amb motiu del 950 aniversari de la consagració del temple. Va estar acompanyat per Mn. David Abadías, rector

de Matadepera, i altres preveres concelebrants. Hi assistí la Sra. Mireia Solsona, alcaldessa de Matadepera i diversos regidors de Matadepera i de Terrassa. El poble fidel, que amb aquest motiu pujà al cim de la Mola, omplí el temple de l'antic monestir. En el moment de l'ofertori es féu l'ofrena simbòlica d'un ciri com a expressió de la flama de la fe que acompanya la vida tant dels monestirs com de les comunitats parroquials.

GLOSSA

La pregària que acompanya

Una senyora anava a visitar el seu marit, ingressat a urgències. Per arribar a la dependència on era internat, passava per un passadís en què alguns malalts ocupaven uns llits. Feia aquest recorregut tres cops al dia. En una de les ocasions, observà una senyora que plorava en un dels llits. Era una persona polida, endreçada, d'uns vuitanta anys. S'interessà pel seu estat: «Què li passa? Necessita alguna cosa?». Li respongué: «Estic espantada i em sento sola». Conversaren una estona i, des d'aquell dia, després de visitar el seu marit, quan passava per davant la malalta li feia algun comentari: «Com està? Ha anat bé la tarda? Avui té bon aspecte!» I en la darrera visita del dia, li desitjava bona nit. Uns dies més tard, del llit estant, la senyora malalta li comunicà amb un to alegre que acabà en plor: «Demà marxo i torno a casa!» L'altra senyora, que aquell dia anava acompanyada d'una néta seva, s'apropà i li féu un petó alhora que li preguntava: «És creient, vostè?» Davant la resposta afirmativa, li proposà: «Ara que ja no ens veurem, podem seguir unides per la pregària. Jo resaré, cada nit, una avemària per vostè; faci el mateix vostè per

mi». L'endemà, al vespre, ja no hi era, en el llit del passadís. La senyora que visitava el seu marit resa l'avemària cada nit. La néta que seguí la conversa es preguntava el perquè de la proposta de pregària de la seva àvia. Recordà, però, les ocasions en què li havia parlat d'estimar el proïsme, de la compassió, de l'amor, del bon samarità, de reconèixer Jesús en els altres... L'àvia estava preocupada, i molt, pel seu espòs i pel procés de la seva malaltia. Restà oberta, però, a la petició de la desconeguda que es creuà en el seu camí i demanà ajuda. Desconeguda en qui va saber descobrir una germana, el rostre del Crist sofrent. No s'ho va pensar dues vegades. No va ser endebades. Tampoc per a la néta. No li ha fet cap comentari a l'àvia, però el gest ha estat motiu de reflexió per a la noia i una lliçó de solidaritat, d'allò que els cristians anomenem, també, caritat, amor als altres. «Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna pena» (2Co 1,4).

Enric Puig Jofra, SJ

Solemnitat de Sant Jaume, apòstol

El proper divendres dia 25 de juliol celebrem la solemnitat de Sant Jaume, apòstol, patró d'Espanya. El seu sepulcre és el punt d'arribada dels pelegrins que fan el camí de Sant Jaume de Galícia. Del 28 de juliol al 4 d'agost Mons. Saiz Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, presideix el pelegrinatge diocesà de joves a Santiago de Compostel·la.

REMEU MAR ENDINS

Colònies d'estiu: una proposta formativa

Durant els mesos d'estiu tenen lloc les colònies i els casals d'estiu, una activitat que porten a terme nombroses institucions de l'Església, com són les parròquies, escoles, moviments cristians d'infants, d'adolescents i de joves. Són molts els joves que col·laboren en aquestes activitats de manera voluntària com a monitors. Aquest escrit és una nova oportunitat, que vull aprofitar, per a expressar-los la gratitud de la diòcesi per la seva aportació desinteressada. Sense aquests monitors, elles i ells, moltes d'aquestes iniciatives no serien possibles.

Els «centres d'esplai» estan federats en l'àmbit de les diòcesis catalanes en el *Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans* (MCECC), de la Fundació Pere Tarrés. Els dies 17 i 18 de maig, sota el lema «Camí vers el futur», més de 800 adolescents i joves es varen reunir a Manresa en la seva trobada anual. Fou el tret de sortida de les activitats d'estiu.

Recentment s'han presentat a l'opinió pública les conclusions d'un estudi titulat «L'acció social de les entitats d'Església. El seu paper en la cohesió social de Catalunya», estudi que ha publicat en forma de llibre l'Editorial Claret. D'aquest estudi es desprèn que prop d'un 17% de les entitats que treballaven l'any 2013 en el tercer sector són d'inspiració cristiana.

També l'any 2011 es constituí la Xarxa d'entitats socials d'Església, formada per 27 organitzacions catalanes que realitzen una acció social inspirada en l'Evangeli al servei de les persones més fràgils de la nostra societat. Està formada per entitats com ara Càritas, la Fundació Pere Tarrés, Jesuïtes, Maristes, Salesians, Oblates, Filles de la Caritat, Germans de Sant Joan de Déu, Centres Sociosanitaris de Catalunya, entre d'altres.

Avui em vull fixar, doncs, especialment en les activitats de les colònies d'estiu, els centres de temps lliure o «casals d'estiu», els campaments i d'altres activitats semblants. Aquests centres tenen un projecte educatiu inspirat en l'humanisme cristià i en els valors de l'Evangeli. Eduquen els infants i adolescents en la convivència, la fraternitat, el contacte amb la naturalesa i el seu respecte, l'obertura de l'Esperit a Déu en la solidaritat i en la pregària.

Tinc ben present els esforços que em consta que fan moltes parròquies per a organitzar i mantenir, any rere any, les colònies i altres activitats del temps estiuenc. Es tracta d'una proposta veritablement formativa, que es realitza en un clima més lliure i distès que el del curs escolar, marcat per les exigències de formació en les diverses assignatures. Per això són tant educatives —o potser molt més— que les activitats del període escolar. Per això animo a totes les persones i institucions de la nostra diòcesi que promouen les activitats estiuencs d'infants, adolescents i joves. Que Déu beneeixi els vostres esforços per a servir a aquesta societat nostra que passa per moments de moltes carències en els recursos socials a causa de les «retallades» que imposa la crisi econòmica que es perllonga en el temps.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **EUDALD VENDRELL**

Defensar els drets humans

L'advocat Eudald Vendrell, que ha desenvolupat una àmplia activitat en defensa dels drets humans —membre fundador i president del Grup de Juristes Roda Ventura, de Juristes Catòlics-Pax Romana Internacional—, ha estat nomenat pel cardenal Lluís Martínez Sistach president de Justícia i Pau de Barcelona. Substitueix Arcadi Oliveres, que ha estat al capdavant de l'entitat, del 2002 al 2014.

Què representa el nomenament?

Són diversos sentiments. En primer lloc, agraïment als membres de Justícia i Pau i al senyor arquebisbe per confiar en mi. Segon: il·lusió per poder portar a terme aquesta funció de servei a l'Església i a tota la societat, en especial als més desvalguts i exclosos. I, finalment, responsabilitat davant les tasques i reptes urgents que els temps actuals ens reclamen, precisament per les gravíssimes situacions de guerra, violència i desmantellament de drets bàsics en què estem immersos.

Què significa succeir Arcadi Oliveres?

Succeir l'Arcadi Oliveres és un gran repte. Ha estat —i ho continuarà essent— un referent i un testimoni de tot allò en què creiem: fe en Déu i en els homes, i en la seva dignitat; denúncia constant i compromís davant les injustícies, guerres, explotació...; i esperança que un món millor és possible.

Què cal denunciar de manera imminent?

Per exemple, el tracte injustificable als immigrants, la precarietat i fins i tot l'explotació en el món del treball, les retallades i atacs als drets socials bàsics que es porten a terme, a escala global i local, al servei i per l'interès d'un sistema econòmic-social radicalment injust, com ens recorda el Papa.

Oscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

Inculturar l'Evangelí en les cultures urbanes

Les grans ciutats són avui com un supermercat de religions que supleix en molts aspectes les religions institucionalitzades. Apareixen centenars d'ofertes de sentit. És la Babel dels plurals llenguatges religiosos. En les nostres investigacions d'algunes ciutats de Mèxic (Ciudad de Méjico, Guadalajara, Monterrey, Tijuana) hem descobert set *ciutats religioses*. Els hem donat noms convencionals per identificar-les: 1. la ciutat de la cristianitat; 2. la ciutat de la *religiositat popular*; 3. la ciutat dels batejats sense Església; 4. la ciutat de la sanació del cos i la psique; 5. la ciutat de la raó moderna, científica i tècnica; 6. la ciutat postmoderna de les sensacions corporals, en la qual hi ha molts joves; i 7. la ciutat dels guetos.

L'opció del cristianisme llatinoamericà és clarament d'inculturació de l'Evangelí i de l'Església en aquesta diversitat. Posa l'accent en la cultura, en els elements simbòlics i en el contacte amb el poble i les seves vivències, tenint cura de la religiositat popular, amb esperit de valorar-ne tot el que és positiu, sense por de *contaminar-se*, sinó acollint-la. L'Església expressa la seva *catolicitat* per tal d'assegurar que la fe i la vida de l'Església s'expressin en formes legítimes adequades a cada cultura. «No podem pretendre que els pobles de tots els continents imitin les formes que van trobar els pobles europeus en un determinat moment de la història, perquè la fe no pot tancar-se dins el confinament de la comprensió i de l'expressió d'una cultura. És indiscutible que una sola cultura no esgota el misteri de la redempció de Crist» (*Evangelii gaudium*, 115).

(De la ponència del Dr. Benjamín Bravo, de Mèxic, al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

¿Un mundo sin discapacitados?

Voy a transcribir unos párrafos del editorial de una revista médica y humanista, de marzo de 1994. Comenzaba diciendo que «si no amainan los vientos que hoy soplan en el mundo occidental, que rudamente nos empujan a basar todas nuestras actividades en la eficacia, la competitividad y la economía, pronto llegaremos a la situación que los deficientes vivieron hasta hace pocos decenios: los padres los ocultarán cuidadosamente para evitar que se les critique "por no haber hecho lo necesario".»

«Respetar a los deficientes es seguramente el indicio más claro de la buena salud ética de una sociedad. Lógicamente, los padres no pueden aceptar que tras haber conseguido que puedan viajar en los transportes públicos sin ser objeto de la curiosidad general, ahora, y por una motivación fundamentalmente egoísta, ellos vayan a ser objeto de miradas de reproche. Por mucho que se perfeccionen las técnicas de diagnóstico prenatal y las atenciones en el parto, seguirá habiendo seres discapacitados, y su aceptación y cuidado serán claro indicio de que nuestra sociedad ha avanzado desde la época en que *el tonto del pueblo* era poco más que un objeto de burla.»

Que cada cual saque sus propias conclusiones.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Homilía del Papa sobre el Sagrado Corazón

Vimos a un hombre vestido de blanco que recibía y daba un abrazo a un joven minusválido. La imagen tierna de Francisco se completa con una frase repetida: El Señor nos ama infinitamente. Así lo ven unos que asistieron a la misa y breve homilía del Papa en Santa Marta.

«Tenemos un Dios que nos acaricia tiernamente y nos canta una nana como hace un papá con su niño». Es la «fiesta del amor de Dios en Jesucristo, del amor de Dios por nosotros, del amor de Dios en nosotros». En verdad, «Dios nos da la gracia, la alegría de celebrar en el Corazón de su Hijo la gran obra de su amor».

Si Dios nos arrulla como a un pequeño, nuestro crecimiento vital deberá ser inversamente proporcional a lo que espontáneamente entendemos. No se trata de aumentar, sino de disminuir. El amor de Dios, «para expresarse, tiene necesidad de nuestra pequeñez, de nuestro abajamiento». ¿Cómo podremos nacer de nuevo? ¿Cómo podremos crecer y ser como niños? Nuestra reflexión de *personas adultas* parece bloquearse.

Francisco explica: «El amor siempre da vida, hace crecer». Se trata de crecer en «la pequeñez de corazón», de seguir al Hijo de Dios que también «se abaja para recibir el amor del Padre». «Si nos sentimos fuertes, nunca tendremos la experiencia de la caricia, tan bella, del Señor.»

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURAS MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 21. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Mi 6,1-4.6-8 / SI 49 / Mt 12,38-42]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).
- 22. □ **Dimarts** [Mi 7,14-15.18-20 / SI 84 / Jn 20, 1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeble de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.
- 23. □ **Dimecres** [Ga 2,19-20 / SI 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida, rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.
- 24. ■ **Dijous** [Jr 2,1-3.7-8.12-13 / SI 35 / Mt 13, 10-17]. Sant Víctor, mr.; santa Cristina, vg. i mr.
- 25. ■ **Divendres** [Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.
- 26. □ **Dissabte** [Jr 7,1-11 / SI 83 / Mt 13,24-30]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).
- 27. ■ **† Diumenge vinent**, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) (■ Barcelona, Sant Feliu i Terrassa) [1Re 3,5.7-12 / SI 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o més breu: Mt 13,44-46)]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap Déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meva pregària, / escolteu la meva súplica. R.

Tots els pobles que heu creat / vindran a fer-vos homenatge / i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu.» R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fi del en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

El dia de la sega. Pintura de Brueghel, Metropolitan Museum (Nova York)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sb 12,13.16-19)

Fuera de ti, no hay otro dios al cuidado de todo, ante quien tengas que justificar tu sentencia. Tu poder es el principio de la justicia, y tu soberanía universal te hace perdonar a todos.

Tú demuestras tu fuerza a los que dudan de tu poder total, y reprimes la audacia de los que no lo conocen.

Tú, poderoso soberano, juzgas con moderación y nos gobiernas con gran indulgencia, porque puedes hacer cuanto quieres. Obrando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano, y diste a tus hijos la dulce esperanza de que, en el pecado, das lugar al arrepentimiento.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios.» R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar, per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant com Déu vol.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat, i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: «No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: Voleu que anem a collir-lo? Ell els diu: No ho feu pas: si collieu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

Els proposà encara una altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un gra de mostassa que un home ha sembrat en el seu camp: és la més petita de totes les llavors, però, a mesura que creix, es fa més gran que totes les hortalisses i arriba a ser com un arbre, tant que els ocells hi van, per ajocar-se a les seves branques.»

Els digué també una altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb el llevat, que una dona amaga dintre la pasta de mig sac de farina i espera, fins que tota ha fermentat.»

Tot això Jesús ho digué a la gent en paràboles i no els deia res sense paràboles. Així es complia allò que havia anunciat el profeta: «Els meus llavis parlaran en paràboles, exposaré coses que han estat secretes des de la creació del món.»

Llavors, deixà la gent i se n'anà a casa. Els deixebles anaren a demanar-li que els expliqués la paràbola del jull sembrat en el camp. Ell els digué: «El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home. El camp és el món. La bona llavor són els del Regne. El jull són els del Maligne. L'enemic que els ha sembrat és el diable. La sega és la fi del món, i els segadors són els àngels. Així com cullen el jull i el cremen, passarà igual a la fi del món: el Fill de l'home enviarà els seus àngels, recolliran del seu Regne tots els escandalosos i els qui obren el mal, i els llençaran al forn encès; allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Llavors els justos, en el Regne del seu Pare, resplendiran com el sol. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,26-27)

Hermanos:

El Espíritu viene en ayuda de nuestra debilidad, porque nosotros no sabemos pedir lo que nos conviene, pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escudriña los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra parábola a la gente: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras la gente dormía, su enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña? Él les dijo: Un enemigo lo ha hecho. Los criados le preguntaron: ¿Quieres que vayamos a arrancarla? Pero él les respondió: No, que, al arrancar la cizaña, podríais arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y, cuando llegue la siega, diré a los segadores: Arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero.»

Les propuso esta otra parábola: «El reino de los cielos se parece a un grano de mostaza que uno siembra en su huerta; aunque es la más pequeña de las semillas, cuando crece es más alta que las hortalizas; se hace un arbusto más alto que las hortalizas, y vienen los pájaros a anidar en sus ramas.»

Les dijo otra parábola: «El reino de los cielos se parece a la levadura; una mujer la amasa con tres medidas de harina, y basta para que todo fermente.»

Jesús expuso todo esto a la gente en parábolas y sin parábolas no les exponía nada. Así se cumplió el oráculo del profeta: «Abriré mi boca diciendo parábolas, anunciaré lo secreto desde la fundación del mundo.»

Luego dejó a la gente y se fue a casa. Los discípulos se le acercaron a decirle: «Acláranos la parábola de la cizaña en el campo.» Él les contestó: «El que siembra la buena semilla es el Hijo del hombre; el campo es el mundo; la buena semilla son los ciudadanos del reino; la cizaña son los partidarios del Maligno; el enemigo que la siembra es el diablo; la cosecha es el fin del tiempo, y los segadores los ángeles. Lo mismo que se arranca la cizaña y se quema, así será al fin del tiempo: el Hijo del hombre enviará a sus ángeles, y arrancarán de su reino a todos los corruptores y malvados y los arrojarán al horno encendido; allí será el llanto y el rechinar de dientes. Entonces los justos brillarán como el sol en el reino de su Padre. El que tenga oídos, que oiga.»

COMENTARI

El judici pertany al Senyor

Vet aquí un fragment característic de Mateu del començament al final. Vegem-ho. Primer, Mateu ha trobat un text de l'Antic Testament que dona llum al fet que Jesús parli en paràboles. És una cita que no reporten ni Marc ni Lluc: «Així es complia allò que havia anunciat el profeta: "Els meus llavis parlaran en paràboles, exposaré coses que han estat secretes des de la creació del món".» (13,35). El text és un Salm (78,2), però estem en el terreny de Mateu. Per a Mateu, tot l'Antic Testament és una profecia que es realitza en Jesús. L'Antic Testament per a ell és com una guia que es va complint en el naixement, la vida, la mort

i la resurrecció de Jesús. Per això busca i troba tants textos de l'Antic Testament que ressonen en Jesús (es compten fins a 124 cites de l'Antic Testament en Mateu).

Mateu afegeix aquí dues paràboles: la del jull i la del gra de mostassa. La paràbola del jull és ulteriorment explicada, però només als deixebles. L'ensenyament de Jesús als deixebles —ho vèiem diumenge passat— és una característica de Mateu. Quin és, doncs, l'ensenyament de la paràbola del jull? El nucli central no és la llavor que el text remarca que és bona. Tampoc no és la fertilitat del camp (tot el món), que té un paper secundari en l'explicació. Molt menys encara l'enemic que sembra el jull (el diable). Tampoc no hi ha

cap indicatiu que apunti que el nucli central és que el blat i el jull són semblants en els primers mesos del seu creixement.

En canvi, la paràbola s'allarga notablement en l'explicació de la fi del món. Podem dir, doncs, que inculca que el judici pertany a Jesús com a fill de l'home. Passar comptes està en mans del Senyor, no en mans dels homes. És Ell qui decideix, per damunt de la pressa dels servents, en contrast amb la impaciència dels mossos que volen jutjar pel seu compte («no jutgeu»: 7,1-2). És Ell qui ha de fer el judici. En el fons, la paràbola és una crida a la confiança. Estem en bones mans.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 19, a les 11 h. A la capella de la Fundació Busquets de Terrassa, celebra l'Eucaristia Missionera amb familiars dels missioners i envia una família missionera al Vicariato del Puyo (Equador).

Aquest diumenge dia 20, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a l'Aplec de Santa Justa, a l'església de Santa Justa de Lliçà d'Amunt.

Dissabte dia 26, a les 20 h. Presideix la darrera reunió del curs del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Diumenge dia 27, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia al Monestir de Sant Cugat del Vallès en la festa patronal de la població.

▶ NOTÍCIES

Confirmacions a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell. El divendres dia 27 de juny amb motiu de la Solemnitat del Sagrat Cor, el Sr. Bisbe presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia del Sagrat Cor, al barri de Ca n'Oriac de Sabadell. Dintre de la missa, confirmà nou joves i adults. En acabar la celebració saludà els feligresos.

Nous locals de Càritas a Llinars del Vallès. El dia 27 de juny, solemnitat del Sagrat Cor, a la parròquia de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès, Mn. Joan Josep Recasens, rector, va beneir els nous locals de Càritas Parroquial a l'edifici restaurat de *Can Tot-hom*. Hi assistiren les autoritats locals, antics rectors, l'assistent social de Càritas, així com feligresos i amics de la parròquia que han fet possible aquesta obra dedicada a la Caritat.

Horari de la Cúria Diocesana durant el mes d'agost

La Cúria Diocesana del Bisbat de Terrassa estarà oberta a l'atenció del públic els dimarts dies 5 i 19 d'agost d'11 a 13 h.

Fi de curs de les catequistes de Llinars al Santuari de la Salut.

El dissabte dia 28 de juny, les catequistes de la parròquia de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès varen acabar el curs amb un romiatge al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell. Mn. Joan Josep Recasens, rector, presidí la celebració de l'Eucaristia. Després de venerar la Mare de Déu varen visitar l'entorn del Santuari i el barri de Poble Nou de la Salut, on el mossèn havia estat rector.

Confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa. El diumenge dia 29 de juny, solemnitat de Sant Pere i Sant Pau apòstols, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pau de Terrassa amb motiu de la festa patronal. Dins de la celebració va administrar el sagrament de la Confirmació a nou joves i va beneir les túniques de tres nous acòlits.

Trobada de final de curs de les escoles diocesanes i parroquials.

El dimarts dia 1 de juliol Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la trobada de final de curs de mestres i professors de les escoles que formen part de la Fundació d'Escoles Diocesanes Parroquials de Terrassa. La trobada tingué lloc a l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut a la

ciutat de Sabadell. A les 12 del migdia el Sr. Bisbe pronuncià una conferència sobre l'emergència educativa i les temptacions dels educadors. Seguidament els mestres i professors es van distribuir en grups de reflexió segons els cicles o els àmbits de coordinació per a valorar i revisar el treball d'aquest curs. La trobada es clogué amb el dinar de germanor.

▶ 10 ANYS DE VIDA DIOCESANA EN DATES (I)

Durant les setmanes d'estiu anirem publicant amb les seves dates, els fets que sobresurten en la vida de la Diòcesi de Terrassa durant els primers deu anys que hem celebrat.

Any 2004

- **15 de juny.** Creació de la diòcesi de Terrassa amb la butlla *Christifidelium salutem* del papa sant Joan Pau II. Nomenament de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses com a primer bisbe de Terrassa.
- **25 de juliol.** Inici del ministeri episcopal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses com a primer bisbe de Terrassa, a la Catedral del Sant Esperit.
- **26 de juliol.** Nomenament de Mn. Francesc Pardo com a vicari general i de Mn. Salvador Cristau com a secretari general i canceller.
- **9 de setembre.** Primera reunió del Sr. Bisbe amb els arxiprestos al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

(Seguirà)

▶ AGENDA

Pelegrinatge diocesà a Santiago de Compostel·la.

Del dilluns dia 28 de juliol al dilluns dia 4 d'agost, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, presideix el Pelegrinatge Diocesà de Joves a Santiago de Compostel·la. Per a joves de 15 a 30 anys. Es farà el camí francès antic des de Lugo. A Santiago coincidirà amb un grup del bisbat de Barcelona. El dissabte dia 2 d'agost, vetlla de pregària dels dos grups junts a l'església de les Carmelites. Hi haurà una trobada amb l'arquebisbe de Santiago, Mons. Julián Barrio. L'organització corre a càrrec de la Delegació Episcopal de Pastoral de Joventut.

Exercicis espirituals. Del 4 al 9 d'agost: per a dones. Del 18 al 23 d'agost: per a homes. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat. Cooperadores Parroquials de Crist Rei. Paratge el Remei s/n, 08140 Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559.

REMAD MAR ADENTRO

Colonias de verano: una propuesta formativa

Durante los meses de verano tienen lugar las colonias de verano y los «casals d'estiu», una actividad desarrollada por numerosas instituciones de la Iglesia, como parroquias, colegios, movimientos cristianos de niños, adolescentes y jóvenes. Numerosos jóvenes colaboran en estas actividades de forma voluntaria como monitores. Este escrito es una nueva oportunidad, que deseo aprovechar, para expresarles la gratitud de la diócesis por su aportación desinteresada. Sin estos monitores, ellas y ellos, muchas de estas iniciativas no serían posibles.

Los llamados centros de tiempo libre —o «centres d'esplai», en catalán— están federados en el ámbito de las diócesis catalanas en el *Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans* (MCECC), de la Fundació Pere Tarrés. Los días 17 y 18 de mayo, bajo el lema «Camino hacia el futuro», más de 800 adolescentes y jóvenes se reunieron en Manresa en el encuentro anual. Fue como el toque de salida de las actividades del verano.

Recientemente, se han presentado a la opinión pública las conclusiones de un estudio titulado «L'ac-

ció social de les entitats d'Església. El seu paper en la cohesió social de Catalunya», estudio que ha publicado en forma de libro la Editorial Claret. De este estudio se desprende que cerca de un 17% de las entidades que trabajaban el año 2013 en el tercer sector son de inspiración cristiana.

También el año 2011 se constituyó la *Xarxa d'entitats socials d'Església*, formada por 27 organizaciones catalanas que realizan una acción social inspirada en el Evangelio al servicio de las personas más frágiles de nuestra sociedad. Está formada por entidades como Càritas, la Fundació Pere Tarrés, Jesuitas, Maristas, Salesianos, Oblatas, Hijas de la Caridad, Hermanos de San Juan de Dios, Centros Sociosanitarios de Catalunya, entre otras.

Hoy deseo fijarme, pues, especialmente en las actividades de las colonias de verano, los centros de tiempo libre o «casals d'estiu», los campamentos, y actividades similares. Estos centros tienen un proyecto educativo inspirado en el humanismo cristiano y en los valores del Evangelio. Educan los niños y adolescentes en la convivencia, la fraternidad, el contacto y el respeto de la naturaleza, la

apertura del espíritu a Dios en la solidaridad y en la plegaria.

Vienen a mi memoria los esfuerzos que me consta que hacen muchas parroquias para organizar y mantener, año tras año, las colonias y otras actividades del tiempo veraniego. Se trata de una propuesta verdaderamente formativa, que se realiza en un clima más libre y distendido que el del curso escolar, marcado por las exigencias de formación en las diversas materias regladas. Por eso, son tan educativas —o quizá mucho más— que las actividades del periodo escolar. Y por ello, animo a cuantas personas e instituciones de nuestra diócesis promueven las actividades veraniegas de niños, adolescentes y jóvenes.

Que Dios bendiga vuestros esfuerzos para servir a esta sociedad nuestra que pasa por momentos de muchas carencias en los recursos sociales a causa de los «recortes» que impone la prolongada crisis económica que estamos viviendo.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa